GHID DE STUDIU

CUM SĂ TRECI PESTE TRĂDARE

Încrede-te în Dumnezeu când oamenii te dezamăgesc

ALLEN DUTY

Cum să treci peste trădare

ALLEN DUTY

CUM SĂ TRECI PESTE TRĂDARE

Încrede-te în Dumnezeu
când oamenii te dezamăgesc

MAGNA GRATIA
DASCĂLU, 2026

CUM SĂ TRECI PESTE TRĂDARE. ÎNCREDE-TE ÎN DUMNEZEU CÂND OAMENII TE DEZAMĂGESC

Allen Duty

Copyright © 2026 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *Surviving Betrayal: Trusting God When People Fail You,* de Allen Duty, The Mentoring Project, 2026. Tradus și publicat cu permisiunea The Mentoring Project – https://thementoringproject.com/

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Tehnoredactare și DTP: MG Books.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-351-377-5 (pdf); 978-630-351-378-2 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).
Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA
Str. Liliacului nr. 26,
Dascălu-Ilfov 077075
Email: contact@magnagratia.org
Internet: www.magnagratia.org

Cuprins

Introducere 7

Partea întâi. Recunoaște-ți durerea 15

Partea a doua. Luptă împotriva amărăciunii 31

Partea a treia. Caută împăcarea 45

Partea a patra. Alege să iubești din nou 59

Încheiere 75

Despre MAGNA GRATIA

INTRODUCERE

Mark i-a dat companiei sale tot ce avea timp de peste 20 de ani, inclusiv multe nopți și sfârșituri de săptămână petrecute departe de soția și copiii lui. Într-o vineri după-amiază, șeful lui Mark a intrat în biroul lui și i-a spus că postul lui urma să fie desființat ca o măsură de reducere a costurilor, cu efect imediat. Această trădare neașteptată a încrederii poate lăsa o persoană cu sentimentul că a fost complet abandonată.

Sarah își iubea și își respecta păstorul. El condusese biserica pe care Sarah o frecventa încă de când era copil, și de curând o și botezase. Duminica trecută, unul dintre

prezbiteri s-a ridicat în fața congregației și a anunțat că păstorul demisionase din cauza unui eșec moral și că nu va mai sluji în comunitatea bisericii. O asemenea criză îi lasă adesea pe mulți luptându-se cu semne ale unei traume spirituale în urma trădării.

Ryan își iubea soția și pe cei trei copii ai lor. Prietenii îi spuneau adesea că și-ar dori ca viața lor de familie să fie la fel de fericită pe cât părea să fie a lui. Ieri, însă, soția lui Ryan a mărturisit că avea o relație extraconjugală cu un coleg de serviciu care dura deja de 9 luni. Povara legămintelor încălcate și rupte poate părea ceva imposibil de suportat.

Christine părea să le aibă pe toate: o carieră grozavă, o rețea extinsă de relații de familie și prieteni, și o comunitate minunată în biserica locală. La exterior, ea părea fericită și împlinită. Dar în interior nutrea o ranchiună profundă față de părinții ei, ale

căror standarde părea că nu reușea să le atingă niciodată. Dacă această durere nu este predată lui Dumnezeu, ea se poate transforma cu ușurință într-o rădăcină de amărăciune.

Se poate să fi fost rănit sau nu în același fel ca Mark, Sarah, Ryan sau Christine. Dar sunt convins că ai avut parte de rănile tale. Spun asta pentru că durerea face parte din viața într-o lume decăzută, cu oameni decăzuți. Dacă ești un ucenic al lui Isus Hristos, știi că ești chemat să te încrezi în Dumnezeu în orice vreme. Dar cum te încrezi în Dumnezeu când ai fost rănit? Acest proces de a învăța să te încrezi din nou după ce ai fost trădat începe cu înțelegerea modului în care să te încrezi în Dumnezeu după ce ai fost rănit de oameni.

În Biblie există multe exemple de oameni răniți. Dincolo de Isus însuși, poate

că nimeni nu a fost rănit mai des sau mai profund decât profetul Ieremia, care s-a descris ca un miel blând dus la măcelărie (Ier. 11:19). Viața lui este un exemplu biblic izbitor de trădare, o viață de durere aproape neîntreruptă:

- El a fost bătut și pus în butuci de un alt lider religios (Ier. 20:2). Aceasta este una dintre multele relatări biblice dureroase despre trădare din povestea vieții lui.
- El a fost arestat și amenințat cu moartea (Ier. 26:8-11).
- El a fost acuzat pe nedrept că dezertase la dușmani și aruncat în închisoare, unde a fost lăsat multă vreme (Ier. 37:14-16).
- El a fost acuzat pe nedrept de trădare de țară, aruncat în groapa lui Malchia și lăsat acolo să moară (Ier. 38:1-6).

> În suferința lui vedem o imagine clară a ceea ce spune Biblia despre trădare.

La un moment dat, Ieremia a fost atât de rănit, încât a strigat către Domnul, spunând că și-ar fi dorit să fi murit în pântecele mamei sale (Ier. 20:13-18). Și totuși, Ieremia s-a încrezut în Dumnezeu până la sfârșitul vieții sale, arătând că Dumnezeu, ca adăpost al nostru atunci când oamenii ne dezamăgesc, este singura noastră nădejde.

Cum a făcut el acest lucru? Cum poate cineva să facă așa ceva?

Mulți oameni refuză să-și recunoască durerea, alegând în schimb să-și reprime sentimentele. Ei devin amărâți, frământându-se mereu cu privire la ceea ce li s-a întâmplat și adoptând mentalitatea de victime. Ei nu caută împăcarea cu cei care i-au rănit, alegând în schimb să le reproșeze păcatele și greșelile.

Astfel, ei se închid față de relațiile sănătoase, în încercarea de a evita să fie răniți din nou.

Poți face aceleași alegeri. Asemenea multor soluții la problemele vieții în această lume, ele pot părea cea mai sigură și mai bună alegere. Pe termen scurt, s-ar putea să te simți bine și chiar să pară că această abordare funcționează destul de bine. Dar, pe termen lung, nu poți fi fericit, sănătos sau sfânt urmând calea ignoranței, pentru că aceasta nu este calea credinței care duce la binecuvântare.

Așadar, cum te încrezi în Dumnezeu când ai fost rănit? În acest ghid practic, vom aborda patru principii întemeiate pe credință:

- Recunoaște-ți durerea
- Luptă împotriva amărăciunii
- Caută împăcarea

- Alege să iubești din nou.

Fiecare parte a acestei cărți va aborda unul dintre cele patru principii și se va încheia cu întrebări pentru discuții și reflecție, care pot fi folosite în cadrul unei relații de mentorat. A te încrede în Dumnezeu atunci când ai fost rănit este un lucru dificil. Dar, prin harul lui Dumnezeu, acest lucru este ceva ce poți alege să faci, iar această alegere te va elibera de amărăciune și izolare. Să începem.

PARTEA ÎNTÂI. RECUNOAȘTE-ȚI DUREREA

Probabil că ești familiarizat cu personajul David din Biblie. Chiar dacă nu ai crescut în biserică, povestea lui David care l-a ucis pe Goliat este una dintre cele mai cunoscute. Dar știai că David a trecut prin multă durere de-a lungul vieții sale? Saul (socrul lui) a petrecut ani întregi încercând să-l vâneze și să-l omoare. Mical, prima soție a lui David, l-a batjocorit pe acesta pentru că se închina lui Dumnezeu. Poate că cel mai greu dintre toate a fost faptul că propriul său fiu, Absalom, a condus o răscoală a trădării împotriva lui.

În acea perioadă dificilă, David a strigat către Dumnezeu în rugăciune. El a scris în Psalmul 3:1: „Doamne, ce mulți sunt vrăjmașii mei! Ce mulțime se ridică împotriva mea! Cât de mulți zic despre mine: ‚Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!'"

David a fost rănit. La fel ca el, și tu ai fost rănit și s-ar putea să te confrunți cu mânie față de cineva care te-a trădat. Este posibil să fi fost rănit de cineva care îți este cu totul străin sau de cineva foarte apropiat. Durerea s-ar fi putut produce recent sau cu mulți ani în urmă. Poate că simți (sau ți s-a spus) că ceea ce ți s-a întâmplat nu a fost mare lucru. Sau poate că știi că totul a fost ceva foarte grav.

Oricare ar fi situația, ai fost rănit și vrei să te încrezi în Dumnezeu în mijlocul acestei situații. Dar te simți confuz și frământat. Este posibil să fi avut gânduri ca acestea...

- Fac din țânțar armăsar; trebuie doar să trec peste asta.
- Dacă aș avea mai multă credință, nu m-aș simți așa.
- El nu a vrut să mă rănească. La urma urmei, și eu am rănit oameni.
- Când eram copil și eram rănit, părinții mei îmi spuneau: „Ești bine, treci peste asta".
- Nu spune Biblia că ar trebui să iert și să uit?

Înțelegerea diferenței dintre iertare și reconcilierea biblică este o parte esențială a acestui proces.

Înainte de a putea începe să evaluezi dacă aceste afirmații sunt adevărate și dacă se aplică situației tale particulare, mai întâi trebuie să faci altceva. Trebuie să recunoști că ai fost rănit.

RECUNOAȘTE-ȚI DUREREA

Pare un lucru foarte simplu, nu-i așa? Pare simplu să-ți spui: „Persoana aceasta mi-a făcut sau mi-a spus lucrul acesta, iar asta m-a durut". Dar, pentru mulți oameni, a recunoaște că au fost răniți este unul dintre cele mai dificile lucruri de făcut. De ce oare? Adesea, explicația ține de faptul că ne luptăm cu întrebarea dificilă: de ce îngăduie Dumnezeu ca unii dintre copiii Lui să fie trădați?

Pentru unii oameni, a recunoaște că au fost răniți pare să presupună o lipsă de credință. Ei ar putea raționa spunând că Dumnezeu este bun (Gen. 18:25) și că El lucrează toate lucrurile împreună spre bine (Rom. 8:28). Întrucât aceste lucruri sunt adevărate, a recunoaște că cineva i-a rănit îi face să simtă că ar pune la îndoială bunătatea lui Dumnezeu sau scopurile Lui bune în viața lor.

Pentru alții, totul este o chestiune de mândrie. Ei vor să pară puternici, de neclintit, incapabili să fie influențați negativ de cuvintele și acțiunile altora. Lor nu le place ideea că alți oameni ar avea putere asupra gândurilor și sentimentelor lor. Ei cred că acest lucru le răpește autonomia, capacitatea de a acționa pe cont propriu. Așadar, când alții îi întreabă dacă sunt răniți, chiar și atunci când persoana care i-a rănit îi întreabă dacă sunt răniți, ei neagă ceea ce știu că este adevărat.

Iar unii pur și simplu nu au fost învățați niciodată din Biblie cum să-și gestioneze durerea. De la o vârstă fragedă, mulți adulți i-au învățat pe copii să treacă peste durere ignorând-o. După un conflict, un părinte îl poate aduce pe un frate la celălalt și îi poate porunci copilului care a greșit: „Spune că-ți pare rău pentru ce ai făcut", Apoi, după ce

primul copil spune că îi pare rău, părintele îi spune fratelui care a fost ofensat: „Acum tu spune-i: ‚Nu-i nimic. Te iert'".

Acestea sunt doar câteva motive pentru care poate fi greu să recunoști că ai fost rănit. Dar este esențial să recunoști că ai fost rănit, pentru că nu poți să-I încredințezi lui Dumnezeu ceva despre care refuzi să recunoști că există. David ne oferă un exemplu de recunoaștere a durerii în Psalmul 6:6-7:

> Nu mai pot gemând! În fiecare noapte îmi stropesc așternutul și-mi scald patul în lacrimi. Mi s-a supt fața de întristare și a îmbătrânit din pricina tuturor celor ce mă prigonesc.

David nu a echivalat recunoașterea durerii sale cu un eșec de a se încrede în Dumnezeu. El nu s-a prefăcut cu mândrie că nu ar fi fost rănit. Și nu și-a acoperit durerea cu vorbe goale, spunându-și lui însuși și spunându-le

altora că durerea aceea nu era mare lucru.

Dimpotrivă, David și-a recunoscut durerea. El era istovit pentru că plângea până adormea, noapte după noapte, din cauza lucrurilor pe care i le făcuseră vrăjmașii săi. El s-a așezat apoi și a scris exact ce simțea și de ce se simțea în acel fel.

Aceasta este adesea cea mai utilă modalitate de a începe să-ți recunoști durerea și să înveți cum să nu mai derulezi iar și iar în mintea ta acea trădare.

Ai putea să te gândești să faci același lucru. Chiar dacă în mod obișnuit nu îți așterni în scris gândurile și sentimentele, aceasta este adesea cea mai utilă modalitate de a începe să-ți recunoști durerea. Scrisul te obligă să fii concret, să pătrunzi în detalii și să identifici concret ceea ce te-a rănit spunându-i pe nume, și să identifici și motivul pentru care te-a durut.

RECUNOAȘTE-ȚI DUREREA ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU

După ce ai recunoscut că ai fost rănit, trebuie să-ți recunoști durerea înaintea lui Dumnezeu. Poate că tu te gândești astfel: „Dar Dumnezeu știe toate lucrurile, deci știe deja că sufăr. De ce trebuie să-I spun ceva ce El cunoaște deja?"

Gândește-te la asta în felul următor: tații buni de pe Pământ sunt imagini ale Tatălui nostru ceresc, care este perfect. De multe ori, tații buni știu deja când copiii lor suferă. Ei pot vedea acest lucru pe fețele lor, îl pot auzi în cuvintele lor și îl pot citi în limbajul trupului lor.

Dar tații buni de pe Pământ vor ca odraslele lor să vină și să vorbească cu ei atunci când suferă, pentru că le pasă de copiii lor, pentru că înțeleg cum este să fii rănit și pentru că îi pot ajuta. Tatăl tău ceresc este și El

așa, cu excepția faptului că El este perfect.

În primul rând, Tatăl tău ceresc îngrijește de tine. Apostolul Petru ne îndeamnă să aruncăm asupra lui Dumnezeu toate îngrijorările noastre „căci El însuși îngrijește de voi" (1 Petru 5:7). Dacă un copil nu crede că tatălui său îi pasă de el, nu-i va împărtăși durerea. Un tată nepăsător ar putea ignora un copil care suferă sau, și mai rău, ar putea batjocori un copil care suferă, adăugând durere peste durere. Dar Tatăl tău ceresc este perfect. El nu te va ignora și nu te va batjocori când ești rănit, pentru că El îngrijește de tine.

În al doilea rând, Tatăl tău ceresc înțelege durerea ta. Dumnezeu înțelege durerea ta mai bine decât oricine, chiar mai bine decât tine, pentru că El cunoaște totul. Iar atotștiința lui Dumnezeu nu este singurul motiv pentru care El poate să-ți înțeleagă

durerea. El o înțelege pentru că, în Hristos, Dumnezeu S-a făcut trup și a cunoscut nemijlocit durerea omenească. Vrăjmașii lui Isus L-au înțeles greșit, L-au calomniat, L-au batjocorit și L-au acuzat pe nedrept. Toți prietenii Lui cei mai apropiați L-au părăsit la un moment dat. Chiar unul dintre cei mai apropiați prieteni L-a trădat. Și membrii familiei tale și prietenii tăi au fost răniți și, într-o anumită măsură, ei înțeleg prin ce treci. Dar Dumnezeu îți înțelege durerea într-un fel perfect, pentru că El este atotștiutor și pentru că El a cunoscut nemijlocit suferința.

În al treilea rând, Tatăl tău ceresc te poate ajuta. În Psalmul 34:17-18, David scrie următoarele:

> Când strigă cei fără prihană, Domnul aude și-i scapă din toate necazurile lor. Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă și îi mântuiește pe cei cu duhul zdrobit.

Acesta este unul dintre multele locuri din Scriptură în care Dumnezeu făgăduiește că îi va ajuta pe cei care strigă la El. Scriptura făgăduiește că Dumnezeu îi va vindeca pe cei cu inima zdrobită. Dumnezeu este atotputernic. El poate face toate lucrurile și este în controlul tuturor lucrurilor. Alți oameni ar putea dori să ne ajute atunci când suferim, dar ei nu pot face totul și nu dețin controlul asupra tuturor lucrurilor. Ei sunt limitați în ceea ce pot face pentru a ne ajuta. Dar Dumnezeu nu este limitat, iar El te poate ajuta și te va ajuta dacă strigi către El.

Așadar, cum să-ți recunoști durerea înaintea lui Dumnezeu?

Mulți oameni se luptă să se exprime înaintea lui Dumnezeu în rugăciune chiar și în zilele lor bune, așa că le este greu sau chiar imposibil să găsească cuvintele potrivite

atunci când suferă. Poate că acest lucru a fost valabil și în cazul tău, în mijlocul propriei dureri. Din fericire, Dumnezeu ne-a dat deja cuvintele perfecte pe care să le rostim în rugăciune atunci când suferim.

Cartea Psalmilor a fost scrisă pentru a fi folosită în închinarea individuală și comună, ca imnuri, rugăciuni sau imnuri combinate cu rugăciuni. Mulți dintre acești psalmi, mai mult de 60 din cei 150, sunt clasificați drept „lamentații", în care autorul își exprimă durerea profundă, suferința sau necazul. Uneori autorul vorbește ca individ, alteori el vorbește în numele poporului lui Dumnezeu.

Dar, în fiecare caz, psalmii de lamentație sunt inspirați de Dumnezeu pentru a ne da cuvinte atunci când suferim. Să luăm, de exemplu, cuvintele din Psalmul 31:11-12, pe care David le-a scris când suferea din cauza

felului în care se purtau vrăjmașii lui cu el:

> Din pricina potrivnicilor mei, am ajuns de ocară, de mare ocară pentru vecinii mei, și de groază pentru prietenii mei; cei ce mă văd pe uliță, fug de mine. Sunt uitat de inimi ca un mort, am ajuns ca un vas sfărâmat.

Când te rogi folosind psalmii de lamentație, nu te rogi doar folosind Cuvântul lui Dumnezeu, ci te rogi folosind cuvintele pe care Dumnezeu le-a inspirat divin pentru a fi folosite atunci când suferi. Te poți ruga folosind cuvintele Psalmului 31 sau ale oricăruia dintre ceilalți psalmi de lamentație, care ar putea exprima mai bine înaintea lui Dumnezeu ceea ce simți (gândește-te la Psalmii 3, 6, 13, 22, 25, 31, 38, 42-43, 51, 55, 71, 88, 102 și 130).

Parte din încrederea în Dumnezeu atunci când suferi ține de a recunoaște mai întâi că

ești rănit, mai întâi față de tine însuți, apoi înaintea lui Dumnezeu. După ce ți-ai recunoscut durerea, poți trece la al doilea pas al încrederii în Dumnezeu, și anume lupta împotriva amărăciunii. Acest lucru este esențial pentru vindecarea durerii provocate de trădare din perspectivă creștină, mai ales când te gândești la stabilirea unor limite după trădare și când te întrebi: Este un păcat să nu am încredere în cineva după ce acea persoană m-a mințit? Vom aborda acest subiect în secțiunea următoare.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. A existat vreun moment până în prezent când ai recunoscut durerea înaintea ta însuți? Sau ai înăbușit-o și ai împins-o în adâncul tău, refuzând să o recunoști?

2. Ți-ai recunoscut durerea înaintea lui Dumnezeu? Dacă da, cum a arătat acest lucru?

Dacă nu, ce te-a împiedicat să faci asta?

3. În această parte, am privit la Psalmul 34 ca model pentru recunoașterea durerii înaintea lui Dumnezeu. Cum te-ar putea încuraja exemplul lui David în timp ce îți recunoști propria durere înaintea lui Dumnezeu?

4. Care este un lucru pe care îl poți face săptămâna aceasta pentru a pune în practică ceea ce ai învățat?

PARTEA A DOUA. LUPTĂ ÎMPOTRIVA AMĂRĂCIUNII

Naomi a avut o viață grea. În timpul unei foamete, soțul ei și-a mutat familia din ținutul lui Iuda în Moab, o țară străină, plină de oameni care nu împărtășeau credința lor. La puțin timp după ce au ajuns acolo, soțul lui Naomi a murit. Cei doi fii ai ei s-au căsătorit cu femei moabite, apoi au murit și amândoi fiii ei. Într-o perioadă scurtă de timp, viața lui Naomi fusese răsturnată pe dos. Ea suferea și a recunoscut acest lucru. Naomi le-a spus nurorilor ei: „... mâna Domnului s-a întins împotriva mea" (Rut

1:13), apoi și-a ridicat glasul și a plâns împreună cu ele.

Când Naomi s-a întors în ținutul lui Iuda, un grup de femei a ieșit să o întâmpine, spunând: „Aceasta este Naomi?" Dar Naomi le-a răspuns:

> „Nu-mi mai ziceți Naomi [care înseamnă *plăcută*]; ziceți-mi Mara [care înseamnă *amărăciune*], căci Cel Atotputernic m-a umplut de amărăciune. La plecare eram în belșug, și Domnul mă aduce înapoi cu mâinile goale. De ce să-mi mai ziceți Naomi, când Domnul S-a rostit împotriva mea și Cel Atotputernic m-a întristat?" (Rut 1:20-21).

Naomi a recunoscut deschis înaintea nurorilor ei și a femeilor din Iuda că se simțea rănită. Ea nu și-a reprimat sentimentele și nu pretindea că totul era în regulă. Dar Naomi începea să cedeze ispitei cu care ne

confruntăm cu toții atunci când suntem răniți. Ea începea să fie cuprinsă de amărăciune.

Amărăciunea înseamnă să simți mânie, durere sau resentiment din cauza unor experiențe neplăcute ori a sentimentului că ai fost tratat nedrept de Dumnezeu sau de alți oameni. Ca toate ispitele, și cea de a deveni amărât este comună tuturor celor care au fost răniți (1 Cor. 10:13). Problema este că a păstra amărăciune față de altcineva este un păcat. În Efeseni 4:31, Pavel scrie: „Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru".

Trebuie să ne aducem aminte că Satana, vrăjmașul nostru, urmărește să fure, să junghie și să prăpădească (Ioan 10:10). Și un fel în care el ne poate distruge ține de a ne ispiti să ne definim prin intermediul durerii noastre și să ne

închidă într-o temniță a amărăciunii. În acea închisoare, noi începem să credem asta: „Eu sunt ceea ce mi-a făcut acel om".

Dar acest lucru nu este adevărat. Tu nu ești definit de durerea ta, indiferent ce ți s-a întâmplat în viață. Poate că ești o victimă, dar nu trebuie să adopți mentalitatea unei victime. Dumnezeu ne poruncește să îndepărtăm orice amărăciune, pentru că este o otravă mortală, care se răspândește în inimile și mințile noastre până când le mistuie. Amărăciunea este asemenea cianurii: nu există o cantitate sigură pe care să o ai în tine. Așadar, *cum alungăm amărăciunea?*

ANALIZEAZĂ ROADELE AMĂRĂCIUNII

În primul rând, cercetează roadele amărăciunii. Cu toții am cunoscut oameni care au trecut prin suferință și i-au îngăduit amărăciunii să prindă rădăcini în viața lor. Poate îți poți imagina un prieten sau o rudă căreia

îi plăcea viața și în compania căreia era ceva plăcut să te afli. Dar s-a petrecut ceva – o boală, un eșec financiar, moartea unei persoane dragi, o dezamăgire la serviciu – și acel lucru l-a rănit cu adevărat. El nu a mai fost niciodată la fel. Odinioară era ca o grădină frumoasă, plină de viață. Dar, după ce a fost rănit, amărăciunea a prins rădăcini și apoi a pus stăpânire pe totul, asemenea unei vițe care a crescut necontrolat și a înăbușit toată frumusețea și viața din grădină.

În Evrei 12:15 citim următorul îndemn: „Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, și mulți să fie întinați de ea". Dumnezeu ne avertizează să nu îi îngăduim unei rădăcini de amărăciune să crească, pentru că rădăcinile produc roade. Iar roadele amărăciunii nu sunt

bune. Așadar, dacă vrei să îndepărtezi amărăciunea, trebuie să cercetezi roadele amărăciunii din viețile altora și să spui: „Eu nu vreau asemenea roade rele în viața mea".

ASCULTĂ PREDICAREA EVANGHELIEI CU REGULARITATE

A doua modalitate de a smulge amărăciunea din rădăcină este să asculți predicarea Evangheliei cu regularitate. Asta înseamnă că cel puțin trebuie să acorzi prioritate întâlnirii săptămânale cu alți creștini într-o biserică locală sănătoasă. Într-o biserică sănătoasă vei auzi Vestea Bună pe care Pavel a propovăduit-o: „Hristos Isus a venit în lume ca să îi mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu" (1 Tim. 1:15).

De fiecare dată când auzi Evanghelia predicată, ți se aduce aminte că tu ești cel mai mare păcătos pe care îl cunoști. Este posibil ca un om să fi păcătuit împotriva ta și să te

fi rănit profund. Tu cunoști acel păcat (și poate și altele) pe care acel om le-a săvârșit. Dar cunoști și numeroasele păcate pe care tu le săvârșești în fiecare zi împotriva lui Dumnezeu și a altora și, prin urmare, știi cât de mult ai nevoie de harul și iertarea din partea lui Isus Hristos. Ascultarea cu regularitate a predicării Evangheliei ne ferește să minimalizăm propriile păcate și să adoptăm o atitudine de neprihănire de sine, care ne face să credem că alții au mai multă nevoie de iertare decât noi.

PREDICĂ-ȚI ADEVĂRUL EVANGHELIEI

În al treilea rând, trebuie să-ți predici adevărul ție însuți. Dacă asculți predicarea Evangheliei cu regularitate, atunci ești echipat cu instrumentele necesare pentru a ți-o propovădui ție însuți atunci când în inima ta apar sentimente de amărăciune. Așa împiedicăm o rădăcină de amărăciune să

prindă putere.

Din cauza „crimei" de a predica Evanghelia, Pavel a fost purtat ani întregi prin sistemul judiciar din Imperiul Roman. În acele vremuri, era periculos să te asociezi cu infractorii, mai ales cu cei suspectați că subminează autoritatea împăratului roman, așa cum era suspectat Pavel. Spre sfârșitul vieții și slujirii sale, Pavel i-a scris lui Timotei și a spus: „La întâiul meu răspuns de apărare, nimeni n-a fost cu mine, ci toți m-au părăsit. Să nu li se țină în socoteală lucrul acesta!" (2 Tim. 4:16). Acesta este unul dintre cele mai tulburătoare versete biblice despre trădare din Noul Testament.

Cât de descurajator! Dintre toți oamenii pe care Pavel îi slujise, îi iubise, îi învățase și îi ajutase, nimeni nu venise să-i fie alături când și-a prezentat prima apărare. Eu sunt înclinat să cred că Pavel a fost ispitit să devină afectat

de amărăciune. Dar Pavel a putut să se roage astfel: „Să nu li se țină în socoteală lucrul acesta!", pentru că el a înțeles că, la rândul Lui, toți prietenii lui Isus Îl părăsiseră cândva. Și știi ceva? Isus i-a iertat. Ascultarea predicării Evangheliei și apoi propovăduirea ei către noi înșine ne ajută să ne ferim de amărăciune și să înțelegem diferența dintre iertare și reconcilierea biblică.

ÎNCONJOARĂ-TE DE CREȘTINI CARE TE ÎNCURAJEAZĂ

În al patrulea rând, înconjoară-te de creștini care te vor încuraja să te încrezi în Dumnezeu în mijlocul durerii tale. În Evrei 3:12-13 citim următorul îndemn: „Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: ‚Astăzi', pentru ca niciunul dintre voi

să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului". O asemenea comunitate este esențială pentru vindecarea durerii trădării din perspectivă creștină.

Când suntem răniți, putem cădea cu ușurință în capcana de a crede că Dumnezeu nu ne iubește, că El nu deține controlul, că nu ne putem încrede în El. Aceste idei false, ca altele asemănătoare lor, ne pot face să ne îndepărtăm de Dumnezeul cel viu. Dar avem nevoie de alți creștini care să ne îndemne (sau care să stăruie fierbinte pe lângă noi) să continuăm să ne încredem în Dumnezeu, ca să nu ne împietrim prin înșelăciunea păcatului. Aceasta este o parte esențială a felului în care să te încrezi în Dumnezeu după ce ai fost rănit de oameni.

La urma urmei, exact acest lucru s-a petrecut în Grădina Eden. Satana i-a sugerat lui Adam și Evei că nu se puteau încrede în

Dumnezeu, că El le ascundea ceva, că adevărata libertate nu se găsea în ascultarea de porunca lui Dumnezeu, ci în neascultarea de ea.

Când ești rănit, ești ispitit să crezi același lucru: că libertatea nu se găsește în lupta împotriva amărăciunii, ci în cedarea în fața ei. Satana va încerca să te convingă să răsfeți amărăciunea din tine, spunându-ți minciuna că aceasta nu va produce roade rele în viața ta, deși el știe că le va produce negreșit.

Amărăciunea produce întotdeauna roade rele în viața ta, pentru că amărăciunea este păcătoasă. Ea îți abate atenția de la Dumnezeu, de la nevoia ta de îndurare și har, ca și de la ceilalți și de la felul în care îi poți iubi și sluji.

Amărăciunea cere ca atenția ta să fie îndreptată spre tine însuți, spre ceea ce ți s-a întâmplat și spre efectele negative pe care

acel lucru le-a avut în viața ta.

Lupta împotriva acestei concentrări pe propria persoană este esențială pentru a învăța cum să nu mai retrăiești în minte trădarea de care ai avut parte.

Așadar, după ce am recunoscut durerea înaintea noastră și înaintea lui Dumnezeu, trebuie să luptăm împotriva amărăciunii cercetând roadele ei, ascultând predicarea Evangheliei cu regularitate, propovăduindu-ne adevărul nouă înșine și înconjurându-ne de creștini care ne vor încuraja să ne încredem în Dumnezeu în mijlocul durerii noastre.

Așa vei ajunge într-un punct în care vei putea căuta împăcarea cu persoana care te-a rănit și vei putea începe procesul de a învăța să te încrezi din nou după ce ai fost trădat.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Dacă ai fost rănit, în ce fel ai fost ispitit să cazi în amărăciune?

2. Dacă i-ai îngădui unei rădăcini de amărăciune să răsară și să provoace tulburare, ce efecte negative crezi că ar avea ea asupra vieții tale?

3. Ai în viața ta prieteni creștini care te încurajează să te încrezi în Dumnezeu? Cum i-ai putea încuraja să te ajute atunci când te simți amărât și descurajat din cauza durerii tale?

4. Care este un lucru pe care îl poți face săptămâna aceasta pentru a pune în practică ceea ce ai învățat?

PARTEA A TREIA. CAUTĂ ÎMPĂCAREA

Când ești rănit de cineva, ai tendința să te îndepărtezi, uneori pentru o vreme, alteori pentru totdeauna. Poate că chiar îți dorești să închei complet relația cu acea persoană. În cazurile de abuz (fizic, sexual, financiar sau verbal), încheierea unei relații poate fi singura cale înțeleaptă și sigură de urmat. Dacă ai fost abuzat (sau dacă bănuiești că ai fost abuzat), întâlnește-te cu un prieten de încredere sau cu un păstor și împărtășește-i ce ți s-a întâmplat. Ei te pot ajuta să hotărăști ce măsuri ar putea fi necesar să iei.

În cele mai multe cazuri, oamenii care ne rănesc nu sunt periculoși, ceea ce înseamnă că trebuie să căutăm împăcarea cu ei. S-ar putea să te gândești în felul acesta: „Să caut eu împăcarea? De ce ar trebui să caut eu împăcarea cu cineva care m-a rănit? Eu nu am făcut nimic rău! Dacă relația noastră înseamnă ceva pentru acel om, el ar trebui să vină la mine!"

Din perspectivă lumească, acest lucru pare că are sens. La urma urmei, când ai fost rănit, ultimul lucru pe care ți-l dorești este să fii rănit din nou. Păstrarea unei distanțe sigure pare o decizie bună, chiar înțeleaptă. Dar Dumnezeu nu S-a purtat așa cu noi. El nu a așteptat ca noi să căutăm împăcarea, ci El a luat inițiativa și a urmărit împăcarea cu noi.

Și vedem acest lucru chiar aproape de începutul Bibliei. În Geneza 3, Adam și Eva

au păcătuit împotriva lui Dumnezeu încălcând porunca Lui. Dumnezeu este aici partea vătămată, dar El nu a stat deoparte așteptând ca Adam și Eva să vină la El; dimpotrivă, El a căutat împăcarea cu ei, chemându-l pe om și întrebând: „Unde ești?" (Gen. 3:9). Apoi Dumnezeu a inițiat o conversație despre ceea ce se petrecuse, întrebându-l pe Adam: „Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?" (Gen. 3:11).

Faptul că Dumnezeu caută împăcarea cu oamenii care păcătuiesc împotriva Lui este una dintre temele majore ale Bibliei. În Romani 5:6-8, Pavel rezumă vestea bună a mesajului Evangheliei în termenii împăcării:

> Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuiți. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui,

> poate că s-ar găsi cineva să moară. Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi (Rom. 5:6-8).

Vedem aici că Dumnezeu nu a așteptat ca oameni păcătoși ca tine și ca mine să meargă la El. Dumnezeu L-a trimis pe singurul Său Fiu, Isus Hristos, ca să trăiască, să moară și să învieze din morți pentru noi, și El a făcut asta „pe când eram noi încă păcătoși". Chiar și atunci când noi nu doream împăcarea cu Dumnezeu, El a căutat împăcarea cu noi.

Pentru creștinii care au fost răniți, a sta deoparte cu brațele încrucișate și cu inimile închise pur și simplu nu este o opțiune. După ce ți-ai recunoscut durerea înaintea ta și înaintea lui Dumnezeu și după ce ai început lupta cu amărăciunea, a te încrede în Dumnezeu înseamnă că trebuie să cauți împăcarea

cu persoana care te-a rănit. Asta include să te pregătești să ierți, să-ți împărtășești durerea și nădejdea, și să absorbi costul păcatului.

PREGĂTEȘTE-TE SĂ IERȚI

Primul pas în căutarea împăcării este pregătirea pentru iertare. În Luca 17:3-4, Isus le-a poruncit ucenicilor Săi următoarele:

> „Luați seama la voi înșivă! Dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta, mustră-l! Și dacă-i pare rău, iartă-l! Și chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi, și de șapte ori pe zi se întoarce la tine și zice: ‚Îmi pare rău!', să-l ierți".

Observă că aceasta este o poruncă, nu o sugestie. Isus nu spune că, dacă fratele tău păcătuiește împotriva ta și se pocăiește, ai putea să-l ierți. El spune că trebuie să-l ierți. Fără mărturisirea și pocăința părții vinovate, nu poate exista o împăcare adevărată.

Totuși, nu poți controla persoana care te-a rănit; singura persoană pe care o poți controla ești tu. Așadar, atât cât ține de tine, trebuie să trăiești în pace cu toți oamenii (Rom. 12:18), ceea ce înseamnă că trebuie să fii gata să ierți.

Ce înseamnă să ierți? În cartea sa, *The Reason for God*, Timothy Keller scrie următoarele lucruri despre iertare:

> „Iertarea înseamnă să refuzi îl să faci pe cel ce ți-a făcut un rău să plătească, ca și cum ar trebui să plătească pentru asta... Tu preiei datoria, absorbind costul ei în întregime, în loc să-l pui în seama celeilalte persoane. Acest lucru doare groaznic de tare. Mulți ar spune că se simte ca un fel de moarte" (pag. 196).

Când ai fost rănit, există un cost care trebuie suportat. Singurele opțiuni sunt să suporți tu însuți acel cost sau să-l faci cumva

pe celălalt să-l suporte. Poți să-i faci ceea ce ți-a făcut el ție sau ai putea să-i faci ceva și mai rău, încercând să-l faci să plătească pentru ceea ce a făcut. Dar nimic din ceea ce îi poți face nu va anula durerea pe care tu ai trăit-o.

Singura modalitate de a începe să te vindeci este să ierți, ceea ce înseamnă că trebuie să alegi să suporți tu însuți costul, în loc să încerci să găsești o modalitate prin care persoana care te-a rănit să suporte ea însăși costul.

Și te pregătești să ierți, să suporți costul durerii tale, meditând la Evanghelie. Tu L-ai insultat pe Dumnezeu, și asta nu o singură dată, ci iar și iar. Și totuși, Dumnezeu a ales să suporte El însuși costul păcatului tău, în loc să te pună să plătești pentru el. Ți s-a iertat mult, așa că trebuie să socotești costul și să te pregătești să ierți.

ÎMPĂRTĂȘEȘTE-ȚI DUREREA ȘI NĂDEJDEA

După ce te-ai pregătit să ierți, următorul pas este să-ți împărtășești durerea și nădejdea cu persoana care te-a rănit. Acesta este un lucru foarte greu de făcut, pentru că presupune vulnerabilitate și să riști să fii respins. Înclinația noastră naturală este să ne protejăm, așa că, atunci când ai fost rănit, ultimul lucru pe care ți-l dorești este să fii rănit din nou, mai ales de aceeași persoană care te-a rănit prima dată! Aceasta este o parte centrală a vindecării durerii trădării din perspectivă creștină.

Vei fi ispitit să nu faci nimic, crezând zicala că „timpul vindecă toate rănile". Timpul vindecă unele răni, dar rănile pe care le vindecă timpul nu sunt foarte grave. Dacă te zgârii la genunchi, rana se va vindeca complet într-o săptămână sau două, chiar dacă nu faci nimic pentru a o trata. Dar

dacă îți tai mâna cu un cuțit de bucătărie, doar timpul nu o va vindeca, ci va trebui să o tratezi corespunzător. A-ți împărtăși durerea cu persoana care te-a rănit înseamnă să alegi să tratezi rana corespunzător, în loc să presupui greșit că timpul îți va vindeca durerea sau să urmezi o perspectivă superficială asupra a ceea ce spune Biblia despre trădare.

Să zicem că ai făcut deja munca grea de a-ți recunoaște durerea înaintea ta și înaintea lui Dumnezeu. Ai pus în cuvinte (și probabil și pe hârtie) ce te-a rănit și de ce te-a durut. Acum trebuie să împărtășești aceste lucruri cu persoana care te-a rănit. În unele cazuri, persoana care te-a rănit nu va ști că ai fost rănit de cuvintele sau acțiunile ei, așa că nu presupune din capul locului că el sau ea știe că te-a rănit sau măcar că a făcut intenționat acele lucruri. În alte cazuri, persoana

care te-a rănit știe ce a făcut și este posibil chiar să fi făcut-o intenționat.

În ambele cazuri, sarcina ta este să-i împărtășești ce te-a rănit și de ce te-a durut, ca și speranța ta de a ajunge la împăcare cu acea persoană. Asta este tot ce poți face. Acum mingea este în terenul celuilalt, iar persoana respectivă trebuie să decidă dacă va recunoaște că te-a rănit și dacă îți va cere iertare.

SUPORTĂ COSTUL PĂCATULUI

Presupunând că persoana care te-a rănit îți cere iertare, ultimul pas în căutarea împăcării este să o ierți. Când spui: „Te iert", tu spui de fapt: „Aleg să suport costul pentru ceea ce mi-ai făcut. Nu te voi pune în niciun fel să suporți acest cost. Datoria ta a fost plătită, iar eu am plătit-o". Aici vedem diferența funcțională dintre iertare și reconciliere, pe care comentatorii Bibliei o subliniază adesea.

Alegerea de a ierta pe cineva care te-a rănit nu este o decizie pe care o iei o singură dată. Este o decizie pe care o iei iar și iar, poate timp de săptămâni, poate timp de ani, poate pentru tot restul vieții. În funcție de natura durerii, de personalitatea ta, de trecutul tău și de o mulțime de alți factori, ai putea fi ispitit să te gândești la durerea ta chiar și după mulți ani după ce ai ales să ierți persoana care te-a rănit. A ierta pe cineva nu înseamnă că durerea dispare imediat. Într-o anumită măsură, durerea poate dura pentru totdeauna, motiv pentru care este atât de important să înveți cum să nu tot repeți trădarea în mintea ta.

Acesta este motivul pentru care este esențial să-ți amintești Evanghelia, faptul că Dumnezeu a ales să suporte costul tuturor păcatelor noastre și să nu ni le mai țină în socoteală. Aceasta a fost cea mai costisitoare

decizie din istoria Universului, pentru că iertarea noastră a costat viața singurului Fiu al lui Dumnezeu, Isus Hristos. Acest adevăr se reflectă în diferite versete biblice despre trădare.

Iar în cartea Apocalipsa, Dumnezeu făgăduiește că, în Cerurile noi și pe noul Pământ, Isus, Cel care a suportat costul păcatului nostru, îi va mângâia pe toți cei care au ales să suporte costul păcatelor pe care alții le-au săvârșit împotriva lor. Apostolul Ioan scrie: „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut" (Apoc. 21:4). Aceasta este făgăduința finală a lui Dumnezeu de a-i vindeca pe cei cu inima frântă.

Ce zi glorioasă va fi aceea, când orice lacrimă va fi ștearsă din ochii noștri, inclusiv

lacrimile pe care le-am vărsat căutând împăcarea cu cei care ne-au rănit.

Chiar dacă a căuta împăcarea este întotdeauna ceva dureros, acesta este lucrul pe care Dumnezeu ne cheamă să-l facem, iar la final El ne va mângâia desăvârșit și veșnic pentru durerea pe care am provocat-o și pentru durerea pe care am îndurat-o în această viață.

După ce ți-ai recunoscut durerea înaintea lui Dumnezeu, ai luptat împotriva amărăciunii și ai căutat împăcarea, ești gata să pui în practică ultimul principiu, și anume să alegi să iubești din nou.

Aceasta este esența învățării încrederii din nou după ce ai fost trădat, în timp ce stabilești cu înțelepciune limitele pe care principiile creștine le recomandă după trădare.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Cum i-ai răspuns până acum persoanei care te-a rănit? Crezi că răspunsul tău a fost unul evlavios sau unul lumesc?

2. Am definit iertarea ca suportarea costului păcatului celuilalt. Ai spune că în prezent ești pregătit să ierți persoana care te-a rănit? De ce da sau de ce nu?

3. Ce temeri ai cu privire la împărtășirea durerii și speranței tale față de persoana care te-a rănit?

4. Ce lucru poți face săptămâna aceasta pentru a pune în practică ceea ce ai învățat?

PARTEA A PATRA. ALEGE SĂ IUBEȘTI DIN NOU

Nu era un băiat rău. Imatur? Cu siguranță. Un pic cam încrezut? Desigur. Nepăsător în vorbire? Fără îndoială. Oricine îl cunoștea putea vedea că fusese răsfățat și că avea nevoie de puțină dragoste fermă. Dar Iosif nu merita în niciun caz tratamentul pe care i l-au aplicat cei zece frați mai mari ai săi.

Frații lui Iosif l-au aruncat într-o groapă, apoi l-au vândut ca sclav pentru doar 20 de sicli de argint. Iosif a fost dus în Egipt, unde a fost acuzat pe nedrept de nevasta stăpânului

său și aruncat în închisoare. Acolo, el a ajutat un tovarăș de temniță care i-a promis că îl va ajuta pe Iosif după ce va fi eliberat, dar acesta l-a uitat pe Iosif timp de doi ani. În cele din urmă, Iosif a fost chemat să-l ajute pe Faraon, împăratul Egiptului. El a fost eliberat din închisoare și promovat ca guvernator al Egiptului, a doua cea mai înaltă funcție din țară. Apoi s-a căsătorit și a avut doi copii, dar tânjea după familia lui, pentru că nu mai văzuse pe niciunul dintre ei din ziua în care frații săi îl vânduseră ca sclav.

Apoi, într-o zi, cu totul pe neașteptate, frații lui au apărut în Egipt, căutând să cumpere hrană din cauza foametei din Canaan. Ei nu l-au recunoscut pe Iosif pentru că, la urma urmei, trecuseră mulți ani, iar ultimul lucru la care s-ar fi așteptat ei era să-l găsească pe Iosif conducând cea mai puternică națiune de pe Pământ la acea vreme. În

acel moment, Iosif a avut de făcut o alegere foarte dificilă, la fel ca tine și ca orice altă persoană care a fost rănită, și anume să aleagă dacă va iubi din nou.

Iubirea este riscantă din două motive. În primul rând, este riscant să iubești orice lucru din această lume decăzută, pentru că, în cele din urmă, îl vei pierde. Oamenii, animalele, plantele și copacii mor. Lucrurile tale preferate se uzează, ruginesc sau sunt mâncate de molii. Anotimpurile vin și pleacă. Când iubești orice lucru din această lume, în cele din urmă, acel lucru îți va fi luat. Și cu cât iubești mai mult un lucru, cu atât îți este mai greu să-l pierzi.

Al doilea motiv pentru care iubirea este riscantă ține de faptul că, atunci când iubești ceva, te expui posibilității de a fi rănit, mai ales când alegi să iubești oameni. Acesta este motivul pentru care unii oameni aleg să

nu se căsătorească, să nu aibă copii sau să nu facă aproape nimic care să-i pună în contact cu alți oameni. Ei fie au fost răniți de alții, fie se tem că vor fi răniți de alții.

Dar dacă vrem să fim oameni care se încred în Dumnezeu atunci când au fost răniți, trebuie să alegem să iubim din nou, iar aceasta include să iubim persoana care ne-a rănit. Dar ce înseamnă acest lucru?

ELIBEREAZĂ PERSOANA CARE TE-A RĂNIT

Primul pas în alegerea de a iubi din nou este să eliberezi persoana care te-a rănit. Aceasta este consecința firească a iertării, prin care alegi să suporți costul păcatului sau al faptei rele a altcuiva. Când ierți, eliberezi persoana care te-a rănit de obligația de a face orice fel de despăgubire.

Iosif este un model de eliberare a fraților săi, oameni care l-au rănit atât de profund.

Într-unul dintre cele mai emoționante dialoguri din Biblie, Iosif și-a dezvăluit adevărata identitate fraților săi, spunându-le următoarele cuvinte:

> „Acum, nu vă întristați și nu fiți mâhniți că m-ați vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră. Iată sunt doi ani de când bântuie foametea în țară; și încă cinci ani, nu va fi nici arătură, nici seceriș. Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă rămână sămânța vie în țară, și ca să vă păstreze viața printr-o mare izbăvire. Așa că nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezeu; El m-a făcut ca un tată al lui Faraon, stăpân peste toată casa lui, și cârmuitorul întregii țări a Egiptului. Grăbiți-vă de vă suiți la tatăl meu, și spuneți-i: ‚Așa a vorbit fiul tău Iosif: ‚Dumnezeu m-a pus domn peste tot Egiptul; pogoară-te la mine și nu

> zăbovi! Vei locui în ținutul Gosen, și vei fi lângă mine, tu, fiii tăi, și fiii fiilor tăi, oile tale și boii tăi, și tot ce este al tău. Acolo te voi hrăni, căci vor mai fi încă cinci ani de foamete; și astfel nu vei pieri, tu, casa ta, și tot ce este al tău'" (Gen. 45:5-11).

Iosif ar fi putut să le facă fraților săi orice ar fi dorit, dar a ales să-i elibereze de datoria pe care o aveau față de el. În același fel, alegerea de a iubi din nou înseamnă că trebuie să eliberezi persoana care te-a rănit de datoria pe care o are față de tine.

Acest lucru nu înseamnă că nu-i tragi pe oameni la răspundere pentru acțiunile lor sau că nu vor exista consecințe pentru anumite fapte greșite ale lor. Dar, atunci când îi eliberezi pe cei care te-au rănit, înseamnă că nu păstrezi în inima ta ceea ce ți-au făcut, nu aduci vorba despre acest lucru în conversațiile cu ei sau cu alții și nu îl folosești ca

armă împotriva lor în conflicte viitoare.

ROAGĂ-TE PENTRU PERSOANA CARE TE-A RĂNIT

Următorul pas în alegerea de a iubi din nou este să te rogi pentru persoana care te-a rănit. Deși nu există dovezi directe că Iosif s-a rugat pentru frații săi, putem presupune fără să greșim că un om care vorbea despre Dumnezeu și le vorbea fraților săi așa cum făcea Iosif s-a rugat cu siguranță pentru ei.

Chiar dacă facem tot ce ne stă cu putință pentru a nu le reproșa altora păcatele lor, a ne ruga pentru ei înseamnă să-I cerem activ lui Dumnezeu să le facă bine, iar acest lucru este greu de făcut când ai fost rănit. Dar iată ce ne-a învățat Isus:

> „Dar Eu vă spun vouă, care Mă ascultați: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți-le bine celor ce vă urăsc, binecuvântați-i pe cei ce vă blestemă, rugați-vă

> pentru cei ce se poartă rău cu voi. Dacă te lovește cineva peste o falcă, întoarce-i și pe cealaltă. Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ți ia și cămașa. Oricui îți cere, dă-i; și celui ce-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi. Ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel" (Luca 6:27-31).

Pentru Isus, acestea nu erau idealurile goale ale unui filozof rupt de realitate, care locuiește într-un turn de fildeș. El a trăit în chip desăvârșit ceea ce a predicat. În timp ce stătea atârnat pe cruce și Se lupta să respire, Isus S-a rugat pentru cei care L-au răstignit: „Tată, iartă-i, căci ei nu știu ce fac!" (Luca 23:34). Ucenicii Lui I-au urmat apoi exemplul. Ștefan s-a rugat aproape aceeași rugăciune în timp ce era omorât cu pietre pentru mărturia lui despre Isus: „Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!" (F.A. 7:60). Pavel a rostit și el o rugăciune asemănătoare pentru cei care l-

au părăsit în ceasul când avea cea mai mare nevoie de susținere (2 Tim. 4:16).

Când ne rugăm pentru cei care ne-au rănit, noi ascultăm de porunca și de exemplul lui Isus Hristos. Rugăciunea este o modalitate concretă prin care luptăm împotriva amărăciunii și continuăm să-i eliberăm de datorie pe cei care ne-au rănit. Este foarte greu să îi porți pică cuiva pentru care te rogi cu regularitate!

Pentru ce ar trebui să te rogi pentru cineva care te-a rănit? În primul rând, roagă-te ca Dumnezeu să-l ierte pentru ceea ce ți-a făcut. Fiind o persoană care a primit iertarea lui Dumnezeu pentru păcatele pe care le-ai săvârșit, ar trebui să-ți dorești ca și alții să primească aceeași iertare de la un Dumnezeu plin de har.

În al doilea rând, roagă-te ca Dumnezeu să-l ajute pe cel ce te-a rănit să trăiască în

pocăință și credință.

În al treilea rând, roagă-te ca acea persoană să experimenteze harul lui Dumnezeu prin propria ta iertare. Când îi spui cuvintele iertării și când îl tratezi ca pe un om iertat, ești o amintire concretă a faptului că Îi slujim unui Dumnezeu care iartă chiar și cele mai grave păcate.

În cele din urmă, roagă-te ca Dumnezeu să te păzească de amărăciune și să-ți dea credința de a-i face bine, de a-l binecuvânta pe cel care te-a rănit.

BINECUVÂNTEAZĂ PERSOANA CARE TE-A RĂNIT

După ce i-a iertat pe frații săi, Iosif nu s-a limitat la a-i elibera de ceea ce ei i-au făcut. El a făcut eforturi extraordinare pentru a-i binecuvânta în toate felurile posibile:

- El îi încurajează să nu fie întristați sau

mâniați pe ei înșiși (Gen. 45:5).

- El promite să le poarte de grijă din punct de vedere material lor, copiilor lor și copiilor copiilor lor (Gen. 45:11).
- El îi îmbrățișează pe toți și vorbește cu ei (Gen. 45:15).
- El colaborează cu Faraon pentru a le asigura condiții de călătorie de primă clasă la întoarcerea în Canaan și apoi în Egipt (Gen. 45:16-24).
- El îi învață cum să vorbească cu Faraon pentru a primi cea mai bună parte a țării pentru creșterea animalelor (Gen. 46:31-47:6).
- El îi reasigură de iertarea lui după moartea tatălui lor (Gen. 50:19-21).

Uneori, când oamenii sunt răniți, ei spun că l-au iertat pe cel care le-a greșit, însă

viețile lor spun o poveste diferită. Chiar dacă nu sunt ostili într-un fel activ, ei sunt reci și distanți față de cel care le-a greșit. Ei nu mai vorbesc cu acea persoană și evită să fie în preajma ei. Dacă trebuie să se afle în aceeași încăpere, își feresc privirea și se asigură că stau cât mai departe posibil.

Dar nu așa s-a purtat Iosif cu frații săi și nu așa suntem îndemnați noi să ne purtăm în Scriptură. Mulți dintre oamenii care ne rănesc nu sunt dușmanii noștri, ci prieteni sau membri ai familiei care ne iubesc. Având în vedere acest lucru, gândește-te la învățătura lui Pavel din Romani 12 despre cum să ne purtăm cu dușmanii noștri:

> „Nu întoarceți nimănui rău pentru rău. Urmăriți ce este bine înaintea tuturor oamenilor. Dacă este cu putință, întrucât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri; ci lăsați să se

> răzbune mânia lui Dumnezeu; căci este scris: ‚Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti', zice Domnul. Dimpotrivă: ‚Dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; căci, dacă vei face astfel, vei grămădi cărbuni aprinși pe capul lui'. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine" (Rom. 12:17-21).

Când am fost răniți, nu este suficient să eliberăm de datorie persoana care ne-a rănit și să evităm să-i facem rău la rândul nostru. Nu este suficient să luptăm împotriva amărăciunii sau să ne rugăm pentru acea persoană. Trebuie să căutăm activ să o binecuvântăm, să-i facem bine în modalități concrete. Trebuie să căutăm ocazii să-i dăm de mâncare când îi este foame, să-i dăm să bea când îi este sete și să o binecuvântăm în orice fel putem. Dacă este greu să porți pică atunci când te rogi pentru cineva care te-a

rănit, este aproape imposibil să faci acest lucru atunci când îți cheltui timpul, banii și energia pentru a-l binecuvânta în mod concret.

Când ai fost rănit, a alege să iubești din nou este foarte greu, pentru că te expui posibilității de a fi rănit din nou. Dar alegerea de a iubi din nou prin eliberarea de datorie, prin rugăciunea pentru acea persoană și prin binecuvântarea ei este maniera în care ne încredem în Dumnezeu în ciuda rănii suferite.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. În ce fel te încurajează și te provoacă povestea lui Iosif din Geneza 37-50?

2. Cum ar putea arăta eliberarea persoanei care te-a rănit, păstrând totuși într-un anumit fel responsabilitatea ei pentru acțiunile ei?

3. În ce modalități ai putea să binecuvântezi persoana care te-a rănit în perioada următoare?

4. Care este un lucru pe care îl poți face săptămâna aceasta pentru a pune în practică ceea ce ai învățat?

ÎNCHEIERE

Fără harul lui Dumnezeu, nu doar că am fi răniți în această lume, ci am rămâne răniți, cu puțină speranță sau fără vreo speranță de vindecare. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că există speranță de vindecare în Persoana și lucrarea lui Isus Hristos. El le-a spus ucenicilor că, în această lume, vom avea necazuri, dar că putem îndrăzni, deoarece El a biruit lumea (Ioan 16:33).

Drag prieten, când ești rănit, speranța ta supremă nu se poate sprijini pe nimic altceva, nici măcar pe principiile biblice prezentate în această carte. Speranța ta supremă

pentru vindecare trebuie să se sprijine pe Persoana și lucrarea lui Isus Hristos, care a biruit lumea și toate necazurile ei cauzate de păcatul nostru. El este un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi (Ps. 46:1) și nu te va lăsa cu niciun chip, nici nu te va părăsi (Evrei 13:5). Isus făgăduiește că pe acela care vine la El nu-l va izgoni afară (Ioan 6:37), ci îi va mântui pe toți cei care cheamă Numele Lui (Rom. 10:10-13).

Așadar, dacă nu ți-ai pus credința în Isus Hristos, fă asta chiar azi. El a murit și a înviat atât pentru cei care îi rănesc pe alții, cât și pentru cei care au fost răniți de alții. Lăudat fie Dumnezeu, pentru că aceasta ne cuprinde pe noi toți!

După ce ți-ai pus credința în Isus Hristos, ține-ți ochii ațintiți asupra Lui. Prin harul Său și prin puterea Duhului Său Sfânt, El te poate ajuta să-ți recunoști durerea, să

lupți împotriva amărăciunii, să cauți împăcarea și să alegi să iubești din nou, lucruri pe care El însuși le-a făcut ca model într-o manieră desăvârșită pentru noi, prin propria Sa viață. Dumnezeu să te binecuvânteze și să te păzească în timp ce cauți să te încrezi în El în mijlocul durerii tale!

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație creștină non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altor credincioși, astfel:

1. Recomandă mai departe această carte!
2. Scrie o recenzie pe pagina noastră de internet de unde ai descărcat această carte.
3. Vizitează pagina noastră de internet la **magnagratia.org** și află mai multe despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 450 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.
4. Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând profilele noastre de social media și abonându-te la noutăți pe email, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.
5. Roagă-te pentru noi.
6. Donează și ajută-ne să mergem mai departe. Donațiile se pot face online pe pagina noastră de internet.

Pentru orice alte informații, scrie la contact@magnagratia.org.

magnagratia.org